

17. II. 27.

Klaidų ištaisymas

Girdžiu, kaip kime kazkas šukauja:
matyt, ruošiasi kur nors važiuoti.

Visada, kai pirmoji randu gryba,
tai veliau vaikstau po mišką tūsciomis arba renku roveruiskas ir umedes
-jos tokios ryskios, grazios. (Kablelio
nėreikia, nes nera paiešpastatymo).

JK

17. X. 11.

Rasinelis

Žvilgsnis į terviskis vaizdą

Peringa. Tur būt, tai vienės iš
nuostabiausių Lietuvos kampelių. Nio
kitių ūiskių beržynelių, pusynai

su pasvirusiomis į rytą pusę pusėmis. Kiek tos didžiulės pusės yps atlai-
ki audru! Bet tik viena kita išvista
su očknimis per didelę audrą. Daug-
uma tik palinksta, prūstant stip-
riam jūros vejui. Todėl papūrio pu-
synai lengvai atskirsi nuo kitų vi-
torių pusynų.

Tolyn bėga kelias. Užsisiūrinių
miškų ir nepastebinių, kaip pro langą
matyti jau ne miškas, o Kuršių
marios. Pasirodo kopų pievos, apau-
ge keisčiausiomis jūros žolemis. O
štai ir jūra! Jei išysteli viena, aki-
miška pro kopų tarpa, bet visuomet
vielė ~~je~~ važiuodami ^{nesuderinta} pastelbi.

Peringos kaimeliai: Pervalka,
Preila, Juodkranti. Jei visi panasiūs,
tačiau kiekvienas savitas ir idomus.

Visuose gyvena žvejai, visur džiūsta tinklai. Tačiau kaip pasikeite žvejus šeimų gyvenimas! Argi sulyginti, tuos laikus, kai mažais laiveliais žvejai plaukdavo į marias ir jūrą, o dabartimi, kai marios skrodesia gražiuolės dores. Argi sulyginti žvejus pirkles su naujaus doriukščiois namais, kuriose yra visi patogumai.

Prieražiavę Poreilą, sustojamė.

Čia atostogaujime. Pro langą matyti marios. Truputį pailsime, ir skubame prii jūros.

Jūra šiandien nrama. Bar-
gos didžiulis, pasipuošiusios balto-
mis petromis. Brie pat vandens dau-
gylė spalvotų akmenelių. Jei visi
labai išdomūs, jūros nuslifuoti. Bet
paprastas stiklas, jūros nuslifuotas,

atrodo kaip gražiausias brangak-
menis. Smilis minkštasis, smulkus, dar
šiltas po karštos ^{vėaros} dienos. Saulė jau
prie pat vandens, atrodo, tuož nu-
skes jūroje. O kol kas per visą jū-
rą nusidriekęs nuostalrus jūro sau-
lis takas.

Gružtame atgal. Vėl einame
miške, siauručiu ^{miške} takeliu. Staiga tarp
medžių kažkas sujuda. Juk tai briedis!
Didelis, išdidus, su nuostalia
säkotų ragų karūna. Tikras Perin-
gos miškių karalius. Briedis dingsta
krūmuose. Mes einame toliau, į kaimą.

Vėrs Kursių marių, blykauja
žuvedros. Visa pakrantė pilna
jių plunksnų. O naktį žuvedros ^{plėdu}
ant vandens plėduoja ir ilsisi.
Jas kartais išbaido koks nors di-

desnis naukštis arba vėliau grįžti-
ti į svejų dore.

Pidos puseje minkčioja švytu-
rys. Visur tylu, ramu. Kaip gera
bus čia atostogauti!

5 ūK

72. X. 15.

Štai sytos klaidos

Pasirodo kopių, pieros, apaugusios
beikšiausiomis jūros žolemis. Ji išvysteli
vieną akimirka pro kopiu tarpa, bet
visi pravažiuodami ją pastebi. Tru-
puti naišime ir skubame prie jūros.

72. X. 31.

Diktantas

Mane pasiūdino keisti garsai.
Iš pradžių dingtelejo, kad saynuo-

ju, paskum, kad tai stiūrus vejas
ūlbauja ventilatoriuje. Įsiiverčiu
ant kito šono, geridu apkamšęs
ausis, kai ^{ir} vėl išgirdau tarsi duslų
raudojimą. Neteiko abejoti, kad ver-
kia žmogus, konvulsingai kūkorioda-
mas, verkia čia pat. Iš supra-
tau, kad verki seržantas, kuris gu-
lejo atsigrežęs į lovos viduri. Né-
ryškioje šviesoje mačiau, kaip jis
vielas krūpčioja, kaip šokinėja jo
galva iš pocių, tartum ją gulij-
būtų kas kilnojės su piktū įnir-
šiu. Garsai, veržesi iš jo krūtinės,
buvo spažiniski.

Mane sukrečė tas verksmas,
širdi režiantis, keliais nesuprantā-
mai lūdesi. Publoskės antklode, atsi-
sidau, nežinodamas, ko daryti, ir